

такъв цар и първия орачъ, баща на Мидасъ. Това прѣдание за царя Мидасъ, който царувалъ надъ бригите въ Македония и надъ фригите въ Мала Азия, се съгласява съ свѣдѣниата на историците, споредъ които малоазийските фригийци се прѣселили тамъ отъ Европейска Тракия или обратно. Страбонъ потвърждава, че Фрунгес е азийска форма за Врънгес, името на нова тракийско племе, което нѣкогашъ било заселено подъ планината Бермиусъ и отъ което една част се изселила въ Мала Азия.

Нѣколко тракийски царе и войводи споменува и Омиръ въ Илиядата. Между тѣхъ най-видно място завзема Резосъ, царь на Струмъските тракийци, съюзникъ на троянците. Омиръ въ Илиядата, пѣсень X, 434—5. изрично зове Реза царь на тракийците и разказва, какъ се явилъ той на бойното поле подъ стѣните на Троя, въоръженъ съ такъвъ царски блѣсъкъ, щото повече приличалъ на безсмъртенъ богъ отколкото на смъртенъ човѣкъ. Тракия нарича Омиръ Ἑπταπόλιν Θρῆνον αῖα — „земя на тракийци конеукротители“; оттамъ е дошелъ Резосъ на колесница, добре обкована съ злато и сребро, въоръженъ съ исполнско златно оръжие, чудесно на гледъ. Конете му били най-хубави и най-едри, по-бѣли отъ синъ и бѣзи като вихъръ.<sup>3)</sup> Въ сѫщата поема, пѣсень V. 362. богъ Аресъ се сравнява съ тракийския войвода Акамасъ: Αρης . . . εἰδόμενος Ἀκάμαντι φοῖ, ἡγύτορι Θρηνῷ.

И така вече въ врѣмето на Троянската война излизатъ на сцена тракийски царе и войводи. Други тракийски царе се споменуватъ въ врѣме на прѣселението на тракийците въ Азия, за което разказватъ Херодотъ, Страбонъ и други автори; но всички тѣзи царе принадлежатъ на баснословните времена, а собствената история на тракийските царе се начева въ V. вѣкъ пр. Хр., когато по-голѣма частъ отъ тракийците съедини подъ жезъла си царь Тересъ, който може да се счита за основателъ на народната тракийска династия, произлѣзла отъ племето на Одризитѣ.

Историята на одризката династия е свѣрзана тѣсно не само съ историята на Тракия, но и съ историята на Гърция, особено Атина и Македония, а и на Римъ, отъ товава когато римските завоевания захватиха да засѣгатъ и Балканския полуостровъ и когато най-сетне и Тракия станаха римска провинция.

Материали за историята на тракийските царе отъ династията на Одризитѣ намѣрваме прѣди всичко у древните автори, грѣцки и римски, но тѣхните свѣдѣния не сѫ дотамъ пълни и послѣдователни, та да може споредъ тѣхъ да се състави пълна историческа картина, безъ блезни.

<sup>3)</sup> Homer. Ilias X, 434—441. Θρῆνες οὐδὲ πάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἀλλοι, πορειῶνται τοῦ δὴ καλλίστους ἐππους ἵδον ἥδε μεγίστους. Τοιούτους δέ τοιούτους λειψότεροι χιόνος, θείειν ἀνέμουσιν διμοιοι, πάντας δέ τοιούτους ἄρμα δέ οι χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εἴδη ἡσκήται. Οὐδὲ μη ἀνέδει παντεῖς τεῖχεια δέ χρόνεια, πελώρια, θαῦματα ἰδεσθαι, πάντας δέ τοιούτους ἀνδρῶν τε πολεῖς τε τοιούτους ἀνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀνανάτοισι θεοῖσι.